

רשומות

קובץ התקנות

24 בספטמבר 1978

3893

כ"ב באלול תשל"ח

עמוד	
2138	תקנות שירות המדינה (משמעת) (בקשות לשינוי שיעור המשכורת המשתלמת לעובד מושעה), תשל"ח-1978
2140	תקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובים מסויימים ובהיאחזויות נח"ל) (תיקון), תשל"ח-1978
2141	תקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות של תושבי אילת וישובי הערבה) (תיקון מס' 2), תשל"ח-1978
2141	תקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות בשטחי התישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון מס' 4), תשל"ח-1978
2142	תקנות רישוי עסקים (תנאים חברואיים להובלת בשר, דגים, עופות ומוצריהם) (תיקון), תשל"ח-1978
2143	צו התעבורה (עבירות קנס) (תיקון מס' 3), תשל"ח-1978
2143	צו הסדרת מקומות רחצה (בריכות שחייה מוכרזות) (תיקון מס' 2), תשל"ח-1978
מדור לשלטון מקומי	
2144	חוק עזר לאילת (מודעות ושלטים) (תיקון), תשל"ח-1978
2147	חוק עזר לאשקלון (אספקת מים) (תיקון), תשל"ח-1978
2148	חוק עזר לחיפה (אספקת מים) (תיקון מס' 2), תשל"ח-1978
2150	חוק עזר לבאר-טוביה (הוצאת אשפה), תשל"ח-1978
	תיקון טעות

חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963

תקנות בדבר מבחנים, ראיות וסדרי דין בבקשות לשינוי השיעור של משכורת המשתלמת לעובד מושעה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49(ג) לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963¹ (להלן — החוק), ושאר הסמכויות הנתונות לי על פי דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. החלטה לפי סעיף 49(א) לחוק יכולה להיות מוגבלת בזמן מראש, ומותר יהא לבטלה או לשנותה לפי הענין, אם התנאים ששימשו עילה למתן ההחלטה אינם קיימים עוד או נשתנו.

ההחלטה אינה סופית

2. בהכרעה בבקשה לפי סעיף 49(א) לחוק או לפי תקנה 1 מותר להביא בחשבון, בין השאר, כל אחד מאלה:

מבחנים בהכרעה

(1) ההכנסה הכוללת של המושעה ושל בני משפחתו הסמוכים על שולחנו ביחד אינה מגיעה ל-75% מהשכר הממוצע במשק כמשמעותו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ה-1968²;

(2) המושעה נתחייב אחרי השעייתו בהוצאות בעד טיפול רפואי שלו או של בני משפחתו הסמוכים על שולחנו;

(3) חובותיו של המושעה שנתחייב בהם לפני השעייתו, מקורם וטיבם;

(4) המושעה היה הדל לקבל את משכורתו אפילו בוטלה השעייתו;

(5) המושעה לא הגיש במועדו מסמכים או תצהירים שעליו להגישם בקשר לתשלום משכורתו בשעת ההשעיה, בין מכת החוק והתקנות על פיו ובין מכת החלטה בדיון על פי תקנות אלה;

(6) המושעה לא התייצב לבדיקה רפואית, או התייצב, אך סירב להיבדק כשנדרש לעשות כן על פי תקנות לפי החוק או בהחלטה בדיון לפי תקנות אלה;

(7) העובד הושעה לאחר שלא קיים החלטה להעבירו לעבודה אחרת מכח האמור בסעיף 47(ד) או בסעיף 48 לחוק;

(8) המושעה סירב לקבל הצעה להחליף את השעייתו בהעברה לעבודה אחרת מכח האמור בסעיף 47(ד) או 48 לחוק;

(9) המושעה הורשע בעבירה בפסק דין שאין עליו עוד ערעור, ובעקבות ההרשעה הוגשה נגדו תובענה לבית הדין לפי סעיף 17(6) לחוק.

3. (א) בקשת תובע או מושעה לפי סעיף 49(א) לחוק או לפי תקנה 1 (להלן — הבקשה) תחא בכתב ותוגש לאב בית הדין בשני עותקים, מהם אחד להמצאה למשיב.

הבקשה לשינוי שיעור המשכורת המשתלמת למושעה

1 ס"ח תשכ"ג, עמ' 86.
2 ס"ח תשכ"ה, עמ' 108.

(ב) בבקשת התובע היא המושעה המשיב; בבקשת המושעה היא התובע המשיב.

(ג) המצאה לענין הליכי הבקשה יכול שתהא בדואר רשום.

תוכן הבקשה 4. בקשה תפרט את הסעד המבוקש ואת הנימוקים למתן הסעד, ויכול שתלווה תצהיר או תעודות שיש בהם ראיות לקיום מבחנים המצדיקים את מתן הסעד.

שמיצת בעלי הדיון 5. לא יוכרע בבקשה אלא לאחר שניתנה למבקש ולמשיב הזדמנות לטעון את טענותיהם ולהביא את ראיותיהם בכתב או בעל פה, הכל כפי שיהליט מי שדן בבקשה.

ראיות 6. (א) דיני הראיות אינם מחייבים בדיונים לפי תקנות אלה; אולם —

(1) לא יוכחו הכנסותיה, נכסיה, הוצאותיו ותובותיו של פלוני על ידי תצהיר בלבד שיוגש על ידי המבקש או מטעמו;

(2) לא יוכח אי-כושרו של המושעה לעבודה מתאימה מחמת מצב בריאותו אלא על ידי תעודה רפואית או הוות דעת של רופא כמשמעותם בסעיף 20 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א—1971, או על ידי עדות רופא הניתנת בפני מי שדן בבקשה.

(ב) מי שדן בבקשה רשאי בכל עת לדרוש מבעל דין להמציא לו ראיות נוספות להוכחת טענותיו כפי שיפרש בדרישתו, ובין השאר רשאי הוא לצוות על המושעה להתייצב לבדיקה רפואית בפני רופא שירות המדינה ולהיבדק על ידיו כשיש חשיבות בדיון למצב בריאותו של המושעה, ורשאי הוא לעכב את הדיון בבקשת המושעה כל עוד לא התייצב ונבדק כאמור.

עיכוב הדיון בבקשה 7. לא נתקיימו בבקשה הוראות תקנות 3 ו-4, כולן או מקצתן, ניתן לעכב את הדיון בה עד שהמבקש השלים את החסר.

תחילה 8. תחילתן של תקנות אלה היא ביום הששים מיום פרסומן, והן יחולו גם על כל דיון שהחל לפני תחילתן.

השם 9. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות המדינה (משמעת) (בקשות לשינוי שיעור המשכורת המשתלמת לעובד מושעה), תשל"ח—1978".

ש מ ו א ל ת מ י ר
שר המשפטים

ט' באלול תשל"ח (11 בספטמבר 1978)
(תמ 720651)

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר הנחות ממס בישובים מסוימים ובהיאחזויות נח"ל

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובים מסוימים ובהיאחזויות נח"ל), תשל"ח—1978² (להלן — התקנות העיקריות), במקום "סימן א' לפרק 2" יבוא "סימן א' לפרק שני, חלק ד'".

תיקון תקנה 2
2. בתקנה 4 לתקנות העיקריות —
 - (1) האמור בתקנה יסומן (א), ובה אחרי "למעט בהיאחזות נח"ל" יבוא "ולמעט באזור הנמצא בתחום המועצה האזורית תמר מחוץ לתחום ישוב מסוים";
 - (2) אחרי תקנת משנה (א) יבוא:

"(ב) הניכוי כאמור בתקנת משנה (א) ינתן גם לבעל מפעל באזור פיתוח א' כמשמעותו בחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959, אשר 75% לפחות מהמועסקים בו הם תושבי אחד הישובים הנקובים בתוספת השלישית, למעט היאחזות נח"ל ולמעט האזור הנמצא בתחום המועצה האזורית תמר מחוץ לתחום ישוב מסוים."

תיקון תקנה 4
3. בתקנה 8 לתקנות העיקריות, במקום "עד יום כ"ח באלול תשל"ח (30 בספטמבר 1978)" יבוא "לענין הישובים טבריה וצפת עד סוף שנת המס 1978 ולענין שאר הישובים עד סוף שנת המס 1979".

תיקון תקנה 8
4. בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות, אחרי "אלעזר" יבוא "אלקנה".

תיקון התוספת הראשונה
5. בתוספת השלישית לתקנות העיקריות —
 - (1) בסעיף (1), אחרי "אבן מנחם" יבוא "אדמית";
 - (2) בסעיף (2), בסופו יבוא "האזור הנמצא בתחום המועצה האזורית תמר מחוץ לתחום ישוב מסוים".

תיקון התוספת השלישית
6. תחילתה של תקנה 4 ביום י"ג בניסן תשל"ז (1 באפריל 1977), ותחילתן של יתר התקנות ביום כ"ג באדר ב' תשל"ח (1 באפריל 1978).

תחילה
7. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובים מסוימים ובהיאחזויות נח"ל) (תיקון), תשל"ח—1978".

השכ

שמחה ארליך
שר האוצר

ה' באלול תשל"ח (7 בספטמבר 1978)
(חמ 198—3)

1 דיני כונית ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ז, עמ' 194.
2 ק"ח תשל"ח, עמ' 1454.
3 ס"ח תשי"ט, עמ' 234; תשל"ז, עמ' 203.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר הנחות ממס על תושבי אילת וישובי הערבה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות של תושבי אילת וישובי הערבה), תשל"ז-1975 (להלן – התקנות העיקריות), בהגדרת "תושב הערבה", אחרי "יטבתה" יבוא "סמר" ואחרי "פארן" יבוא "קטורה".
2. בתקנה 2(ב) לתקנות העיקריות, במקום "סימן א' לפרק 2" יבוא "סימן א' לפרק שני, חלק ד'".
3. בתקנה 6א לתקנות העיקריות, במקום "כ"ח באלול תשל"ח (30 בספטמבר 1978)" יבוא "עד סוף שנת המס 1979".
4. תחילתה של תקנה 1 ביום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975).
5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות של תושבי אילת וישובי הערבה) (תיקון מס' 2), תשל"ח-1978".

גדעון פת
שר הבינוי והשיכון
ממלא מקום שר האוצר

י"ח באב תשל"ח (21 באוגוסט 1978)
(חמ-198-3)

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ז, עמ' 194.
- 2 ק"ת תשל"ז, עמ' 49; תשל"ח, עמ' 1458.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר הנחות ממס בשטחי התישבות חדשה ובשטחי פיתוח

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2(א) לתקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות בשטחי התישבות חדשה ובשטחי פיתוח), תשל"ז-1975 (להלן – התקנות העיקריות), בסופה יבוא "ובשנת המס 1978 ואילך להנחה כאמור בשיעור 7%".
2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, במקום "סימן א' לפרק 2" יבוא "סימן א' לפרק שני, חלק ד'".
3. בתקנה 5 לתקנות העיקריות, במקום "יום כ"ח באלול תשל"ח (30 בספטמבר 1978)" יבוא "עד סוף שנת המס 1979".

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ז, עמ' 194.
- 2 ק"ת תשל"ז, עמ' 44; תשל"ח, עמ' 1457.

4.	בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות — (1) הישוב אדמית — יימחק; (2) אחרי "שניר" — אוקטובר 1974 יבוא "שדה ניצן" — אפריל 1975.	תיקון תוספת הראשונה
5.	תחילתה של תקנה 4(2) ביום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975). ותחילתן של יתר התקנות ביום כ"ג באדר ב' תשל"ח (1 באפריל 1978).	תחילה
6.	לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות בשטחי התישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון מס' 4), תשל"ח—1978".	השם
	י"ח באב תשל"ח (21 באוגוסט 1978) (חמ 198—3)	
	גדעון פת שר הבינוי והשיכון ממלא מקום שר האוצר	

חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968

תקנות בדבר הובלת בשר, דגים, עופות ומוצריהם

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968, אני מתקין
תקנות אלה:

1.	בתקנה 1 לתקנות רישוי עסקים (תנאים תברואיים להובלת בשר, דגים, עופות
ומוצריהם), תשל"ב—1971 ¹ (להלן — התקנות העיקריות), לאחר הגדרת "שיווק" יבוא
"המנהל" — המנהל הכללי של משרד הבריאות, לרבות מי שהמנהל הסמיך לענין תקנות
אלה, כולן או מקצתן.	תיקון תקנה 1
2.	בתקנה 2 לתקנות העיקריות, במקום "תנאים אלה" יבוא "התנאים שלהלן ובלבד
שלא הורה המנהל אחרת".	תיקון תקנה 2
3.	בתקנה 4 לתקנות העיקריות, במקום "אלא בארגו קיבול שעליו הודפסו" יבוא
"בארגו קיבול אלא אם הודפסו עליו".	תיקון תקנה 4
4.	בסוף תקנה 5 לתקנות העיקריות, במקום נקודה יבוא פסיק, ולאחריו יבוא "אלא
אם הורה המנהל אחרת".	תיקון תקנה 5
5.	לתקנות אלה ייקרא "תקנות רישוי עסקים (תנאים תברואיים להובלת בשר, דגים,
עופות ומוצריהם) (תיקון), תשל"ח—1978".	השם

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

ג' באב תשל"ח (6 באוגוסט 1978)
(חמ 691—3)

1 ס"ח תשכ"ח, צמ' 204; תשל"ח, צמ' 878.
2 ק"ת תשל"ב, צמ' 84.

פקודת התעבורה

צו בדבר עבירות קנס

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-30 לפקודת התעבורה, אני מכריז ומצווה לאמור:

1. בחלק ב' להוספת לצו התעבורה (עבירות קנס), תשל"ז-1976, אחרי "72(א)(2)" תיקון הוספת באזור קנס מוגדל "150 יבוא" בקטע דרך אחר "50".

2. לצו זה ייקרא "צו התעבורה (עבירות קנס) (תיקון מס' 3), תשל"ח-1978".

מ א י ר ע מ י ת
שר התחבורה

ה' באלול תשל"ח (7 בספטמבר 1978)
(תמ 250-3)

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
2 ק"ח תשל"ז, עמ' 610-740, 2038; תשל"ח, עמ' 1205, 1717.

חוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד-1964

צו בדבר בריכות שחיה מוכרזות והסידורים בהן

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד-1964,

אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו הסדרת מקומות רחצה (בריכות שחיה מוכרזות), תשל"ל-1970 —

תיקון הוספת
הראשונה

(א) במקום:

"קיבוץ משמרות" חדרה "210550/148700

יבוא:

"קיבוץ משמרות" מו"א מגשה "210550/148700

(ב) במקום:

"מושב בני ציון" נתניה 18230/13740

"18100/13765

יבוא:

"מושב בני ציון" מו"א חוף השרון 18230/13740

"18100/13765

2. לצו זה ייקרא "צו הסדרת מקומות רחצה (בריכות שחיה מוכרזות) (תיקון מס' 2), תשל"ח-1978".

יוסף בורג
שר הפנים

ח' באב תשל"ח (11 באוגוסט 1978)
(תמ 328-3)

1 ס"ח תשכ"ד, עמ' 172.
2 ק"ח תשל"ז, עמ' 1725; תשל"ח, עמ' 1335.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לאילת בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251, 254 ו-259 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית אילת חוק עזר זה:

1. בסעיף 13 לחוק עזר לאילת (מודעות ושלטים), תשל"ו-1976² (להלן — חוק העזר העיקרי), בסעיף קטן (ב)(2) במקום "50 אגורות" יבוא "1 לירה". תיקון סעיף 13
2. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא: החלפת התוספת

"תוספת"

(סעיפים 7, 8 ו-13)

1. למודעה המתפרסמת על לוח המודעות או על מקום אחר, יהא שיעור האגרה לפי גודל המודעה ומשך הפרסום כמפורט להלן:

האגרה בלירות לפרסום לכל יום נוסף	האגרה בלירות לפרסום עד 7 ימים	מידת המודעה בסנטימטרים
15	110	62×93
10	60	62×46
7	45	46×31
3	25	31×23

2. מודעת אבל המתפרסמת על ידי משפחת הנפטר תהא פטורה מאגרה.

3. מודעה המתפרסמת דרך הקרנה או הסרטה —

שיעור האגרה בלירה	(א) על בד קולנוע — לרבות כל מקום שמקרינים בו סרט — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי ועד בכלל, או לחלק משבוע לכל קולנוע או מקום כאמור — (1) בשקופית, לכל שקופית (2) בסרט פרסום, לכל 25 מטר ריץ או חלק מהם
15	
30	
15	(ב) במתקן הקרנה קבוע שאינו משמש להקרנת סרטים, לכל חודש או חלק ממנו, לכל 0.25 מ"ר של שטח הקרנה או חלק מהם
14	(ג) במתקן הקרנה נייד שאינו משמש להקרנת סרטים, לכל חודש או חלק ממנו, לכל 0.25 מ"ר של שטח הקרנה או חלק מהם
75	4. (א) מודעה המתפרסמת על לוח מודעות שהקים המפרסם ברשות העירייה לשימוש עצמי בלבד, לכל מ"ר משטח הלוח או חלק ממנו, לכל חודש או חלק ממנו

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת תשל"ו, עמ' 2339.

75	(ב) מודעה המתפרסמת על לוח מודעות שהעמידה העירייה לרשות מפרסם מסוים לכל מ"ר משטח הלוח או חלק ממנו, לכל שבוע או חלק ממנו
150	5. מודעה על גבי גדר, קיר או מבנה, לכל 0.5 מ"ר או חלק ממנו, לכל חודש או חלק ממנו
45	6. שלט, מודעה או לוחית פרסומת המתפרסמים על דרך הארה על ידי חשמל, זרחן או כל אמצעי אחר — לכל מטר אורך ברוחב עד 0.5 מטר או חלק מהם, לשנה או חלק ממנה
45	7. שלט בולט — לכל מטר אורך, ברוחב עד 0.5 מטר או חלק מהם, לשנה או חלק ממנה
45	8. מודעה, שלט או לוחית פרסומת (להלן בסעיף זה — מודעה) המתפרסמים או המוצגים על כלי רכב —
	(א) בתוך כלי רכב ציבורי —
45	(1) לכל אחת מתוך 25 המודעות הראשונות באורך עד 0.25 מטר, לשנה או חלק ממנה
	(2) מהמודעה ה-26 ואילך תוגדל האגרה הנקובה לכל שלט בסעיף קטן 8(א)(1) לעיל לשנה או חלק ממנה בשיעור של 50%.
75	(ב) מודעה מעל או מחוץ או על גג כלי רכב ציבורי — לכל 0.5 מ"ר או חלק מהם לשנה או חלק ממנה
45	(ג) מודעה מעל או מחוץ או על גג כלי רכב שאינו ציבורי — לכל 0.5 מ"ר או חלק מהם לשנה או חלק ממנה
45	9. (א) שלט המותקן במקום או בבנין שבו מתנהל עסק, לרבות מקום או בנין שבו מתקיימת פעילות שאינה מיועדת להשגת רווחים ושחכנו קשור לעסק האמור או לפעילות האמורה, למעט שלט הנוכח בסעיף 10 לתוספת זו להלן, לשנה או חלק ממנה —
60	(1) שלט המותקן עד לגובה של הקומה הראשונה במקום או בבנין שבו מתנהל העסק לרבות קומת הקרקע — עד 0.5 מ"ר או חלק מהם
90	למעלה מ-0.5 מ"ר ועד 1 מ"ר או חלק מהם לכל מ"ר נוסף או חלק ממנו
60	(2) שלט המותקן מן הקומה השנייה ומעלה במקום או בבנין שבו מתנהל העסק — עד 0.5 מ"ר או חלק מהם
90	למעלה מ-0.5 מ"ר ועד 1 מ"ר או חלק מהם לכל מ"ר נוסף או חלק ממנו
90	

שיעור האגרה בלירות	(ב) שלט נוסף המותקן במקום העסק כאמור בסעיף קטן 9(א) — לעיל, לשנה או חלק ממנה
60	עד 0.5 מ"ר או חלק מהם
90	למעלה מ-0.5 מ"ר ועד 1 מ"ר או חלק מהם
90	לכל מ"ר נוסף או חלק ממנו
	(ג) על שלט הנזכר בסעיפים קטנים 9(א) או 9(ב) לעיל, שהוא שלט בולט, תשולם אגרה בשיעור כפול מזה שהיה חל על אותו שלט אלמלא בלט.
150	10. שלט המותקן על גג בנין או על מעקה גג בנין שבו מתנהל עסק, לרבות בנין שבו מתקיימת פעילות שאיננה מיועדת להשגת רווחים ושטחנו קשור לעסק האמור או לפעילות האמורה, לכל מ"ר משטח השלט או חלק ממנו לשנה או חלק ממנה
150	11. שלט המותקן במקום שאיננו נזכר בסעיפים 9 ו-10 לתוספת זו לעיל, לכל מ"ר או חלק ממנו לשנה או חלק ממנה
105	12. שלט מצוייר או כתוב על חלון ראווה — לכל 5 מ"ר ראשונים של חלון הראווה או חלק מהם, לשנה או חלק ממנה
15	לכל מ"ר נוסף של חלון ראווה או חלק ממנו, לשנה או חלק ממנה
90	13. שלט המותקן על גבי עמוד שלטים עירוני, לכל 0.5 מ"ר או חלק ממנו, לשנה או חלק ממנה
150	14. שלט המותקן במקום ציבורי בתחום העיריה לכל מ"ר או חלק ממנו, לשנה או חלק ממנה
90	15. שלט המותקן באולם שעשועים, במגרש ספורט ושעשועים או על גבי בנין שאינו קשור עם העסק או המותקן בכל שטח אחר, לכל מ"ר או חלק ממנו, לשנה או חלק ממנה
150	16. ארגז ראווה המיועד להציג סחורות או כל דבר המיועד להציג את טיב העסק או השירותים הניתנים בעסק, לכל מ"ר או חלק ממנו, לשנה או חלק ממנה
	17. לוחית פרסומת — לכל 100 לוחיות פרסומת זהות או חלק מהן, לשנה או חלק ממנה "300"
	3. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאילת (מודעות ושלטים) (תיקון), תשל"ח—1978".

גד כץ
ראש עיריית אילת

נתאשר.
א' באב תשל"ח (4 באוגוסט 1978)

יוסף בורג
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר לאשקלון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות¹, מתקינה הועדה למילוי תפקידי מועצת עיריית אשקלון חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לאשקלון (אספקת מים), תשכ"ו-1966², יבוא:

"תוספת"

האגרה בלירות	
	1. אגרת חיבור רשת פרטית, הרחבה או התקנה מחדש (סעיף 2(ג)(1)) —
1650	א. לכל יחידת דיור, עסק, משרד או מלאכה
	ב. לכל יחידת תעשייה —
2500	עד קוטר 2"
	מעל קוטר 2"
	לפי חשבון שהגיש המנהל.
165	2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))
	3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה)) —
310	לבנין בן דירה אחת
210	לדירה בבית דו-משפחתי
60	לדירה בבנין בן מספר דירות
	4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-4(ג)) —
6270	לנכס בשטח עד חצי דונם
12.50	לכל מ"ר נוסף
	וגנוסף לזה —
33.50	בבנין מגורים, לכל מ"ר של שטח בכל קומה
41.50	בבנין שאינו למגורים, לכל מ"ר של שטח הבניה בכל קומה
	5. אגרת מד-מים תהיה שווה תמיד למחיר הקבוע ליצרן על פי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ה-1957 ³ , בתוספת של 25% כשיש מתקן מוכן, ובתוספת של 50% כשאין מתקן מוכן.
210	6. אגרת התקנת מד-מים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת תשכ"ו, עמ' 2807; תשל"ו, עמ' 1997.
3 ס"ח תשי"ה, עמ' 24.

האגרה בלירות	7. אגרת בדיקת מד-מים, כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))	105
	8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))	"105
	2. לחוק עור זה ייקרא "חוק עור לאשקלון (אספקת מים) (תיקון)", תשל"ח—1978.	השם

נתאשר.
ח' באב תשל"ח (11 באוגוסט 1978)
יצחק ורדימון
יושב ראש הועדה למילוי תפקידי
מועצת עיריית אשקלון

יוסף בורג
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עור לחיפה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות, מתקנה מועצת עיריית חיפה חוק עור זה:

1. בתוספת לחוק עור לחיפה (אספקת מים), תשכ"ט—1969, במקום פריטים 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10 ו-12 יבוא:

תיקון התוספת

האגרה בלירות	1. בקשה להספקת מים (סעיף 2(ב))	35
	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)):	
	(א) בעד חיבור עד 2"	2850
	ובנוסף לכך, לכל מטר אורך:	
	(1) עם חישוב בסלע	480
	(2) עם חפירות באדמה או חול	380
	(3) ללא חפירה	240
	(ב) מעל 2" או חיבור מיוחד	לפי חשבון שהגיש המנהל
	3. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))	130
	4. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))	95
	5. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-(ג)), לכל מ"ר של שכח מגרש שבעדו טרם שולמה אגרת הנחת צינורות ובנוסף לכך, לכל מ"ר של שטח בניה או בניה נוספת, אם המרחק בין הרצפות בבנין —	28

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת תשכ"ט, עמ' 1188; תש"ל, עמ' 1356; תשל"ו, עמ' 957; תשל"ח, עמ' 567.

האגרת בלירות		
61	(1) אינו עולה על 6 מטר, לכל מ"ר של שטח בניה	
19	(2) עולה על 6 מטר, לכל מ"ק של גפח בניה	
	7. דמי התקנת מד-מים (סעיף 5(1)):	
	(1) מד מים שסיווגו —	
130	5—3	
130	10—7	
	(2) מד מים שקטרו עולה על 1½"	לפי השבון שהגיש המנהל
	8. אגרת בדיקת מד-מים, לפי דרישת הצרכן (סעיף 5(2)):	
	מד-מים שקטרו —	
55	(1) אינו עולה על 2"	
90	(2) עולה על 2" ואינו עולה על 3"	
110	(3) עולה על 3"	
	9. אגרת החזקת מד-מים והחלפתו (סעיף 5(א)), לחודש:	
	(1) מד-מים שסיווגו —	
8.50	5—3	
14.50	10—7	
26	(2) מד-מים שקטרו עולה על 1½" ואינו עולה על 3"	
55	(3) מד-מים שקטרו עולה על 3"	
	10. אגרת שימוש במד-מים זמני (סעיף 5(ח)), לחודש, נוסף על אגרת החזקת מד-מים והחלפתו:	
	(1) מד-מים שסיווגו —	
85	18.50	5—3
170	26	10—7
230	55	(2) מד-מים שקטרו עולה על 1½"
	11. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))	"65"

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחיפה (אספקת מים) (תיקון מס' 2), תשל"ח—1978". השם

ירוחם ציילזל
ראש עיריית חיפה

נתאשר.
א' באלול תשל"ח (3 בספטמבר 1978)
(חמ 7-8)

יוסף בורג
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לבאר-טוביה בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה האזורית באר-טוביה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה –

הגדרות

"המועצה" – המועצה האזורית באר-טוביה;

"ראש המועצה" – לרבות מי שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"המפקח" – אדם שהמועצה מינתה אותו בכתב להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"בעל" – אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים גותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין בבא-יכות, כסוכן, כנאמן או כחוכר, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר את הנכסים לתקופה של למעלה משנה;

"מחזיק" – אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או כחוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

"בנין" – בית, צריף, מחסן, צריפון, בדון, פחון, אוהל, או חלק מהם, לרבות הקרקע שמשתמשים בה או מחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית מלאכה או אורווה;

"בית מלאכה" – לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים ובכלל זה בית חרושת, מוסד וכל מקום עסק או מחסן;

"אורווה" – לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר, כלביה וכן כל מקום שמשתמשים בו או שמחזיקים בו בעל-חיים;

"אשפה" – לרבות שיירי מטבח, נוצות, גיירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסולתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון או ריחות רעים, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

"זבל" – גללי בהמה ושאר אשפה של אורווה;

"פסולת" – פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואיגה אשפה או זבל, או פסולת חמרי בנין או חומר מהריסת מבנים.

כלי אשפה

2. (א) בעל בנין חייב להתקין בבנין או בחצרו, כלי אשפה לפי הוראות המפקח לענין צורה, גודל, חומר, מספר, מקום ושאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור, ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת, לפי הוראות המפקח לענין צורה, גודל, מספר, מקום ושאר התנאים שיקבע המפקח. וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.
- (ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי קיבול.
- (ג) לא ישים אדם לתוך כלי הקיבול אשפה או חמרי בנין.
4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר בשום דרך אשפה, זבל או פסולת מבנין, מאורווה או מבית מלאכה לכל מקום אחר, אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.
5. לא ישרוף אדם אשפה, פסולת או זבל, אלא לפי היתר מראש המועצה.
6. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתיתו, לבטלו, להתלותו או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.
- (ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו –
- (1) השעות שבהן הותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת;
 - (2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת;
 - (3) דרכי הוצאה והחובלה וכן אמצעי החובלה, צורתם, גודלם ומבנם;
 - (4) תקופת ההיתר.
7. (א) פועלי המועצה, הבאים מטעם המועצה או המפקח, רשאים להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.
- (ב) בעל בנין, אורווה או בית מלאכה או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת בנקל לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.
8. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה כדי לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא מילא הבעל או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי סעיפים 2 או 3, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.
9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או פורסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שלפחות אחד מהם הוא בשפה העברית.
10. (א) התשלום בעד הוצאת אשפה של תושבי הישובים נכלל במסי ועד הכפר למועצה.

- (ב) (1) בעד הוצאת זבל או פסולת או אשפה של מפעל, מחסן, בית מלאכה או אורווה, ישלם המחזיק או הבעל למועצה בעד מכל — 360 לירות, ובעד פח — 19 לירות.
- (2) ראש המועצה רשאי להורות לבעל או למחזיק לסלק אשפה, זבל או פסולת בעצמו ועל חשבונו.
- (ג) מוסדות חינוך, בריאות, סעד ודת יהיו פטורים מתשלום בעד הוצאת אשפה או פסולת.
- (ד) המפקח יגיש בכל חודש, למחזיק או לבעל של מפעל, מחסן, בית מלאכה או אורווה, חשבון על סכום התשלום, והמחזיק או הבעל יפרעו את החשבון הוך 15 יום מיום מסירתו.
11. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, למעט סעיף 10, דינו — קנס 5000 לירות, ואם עבר על הוראה סעיפים 2 או 3 והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 8, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 200 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמטרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו.
12. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבאריתוביה (הוצאת אשפה), תשל"ח—1978".

עונשין

השם

נתאשר.
א' באב תשל"ח (4 באוגוסט 1978)

חנן חסיד

ראש המועצה האזורית באריתוביה

יוסף בורג
שר הפנים

תיקון טעות

בתקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאי ואגרות) (תיקון מס' 2), תשל"ח—1978, שפורסמו בקובץ התקנות 3867, תשל"ח, עמ' 1666, יש להעתיק את תקנות 3 ו-4 מעמ' 1671 אל לפני החתימה שבעמ' 1676.